

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu **A.**, bytom V., proti žalovanému **Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave**, Špitálska ul. č. 8, o vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 2.decembra 2008, č.k. 11S 112/2008-40, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 2.decembra 2008, č.k. 11S 112/2008-40, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 2.decembra 2008, č.k. 11S 112/2008-40, zrušil rozhodnutie žalovaného z 28.augusta 2008 č.AA/2008/41498/13176/OISS a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uviedol, že žalovaný nepostupoval dôsledne podľa zákonných ustanovení, a preto bola žaloba podaná dôvodne.

Žalovaný včas podaním odvolaním žiadal rozsudok krajského súdu zrušiť a rozhodnutie žalovaného potvrdiť, lebo zákon o službách zamestnanosti úradu neukladá povinnosť vystaviť pre uchádzača o zamestnanie kontrolný preukaz. Úrady k vydávaniu

kontrolných preukazov pre uchádzačov o zamestnanie pristúpili už v minulosti a uvedenú povinnosť úradom neukladá ani zákon č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“).

Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2, § 246c a § 250ja OSP preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa bez pojednávania spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno vyhovieť.

Podľa § 36 ods. 2 písm. c/ a ods.5 písm. e/ zákona o službách zamestnanosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o službách zamestnanosti“) úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom zistenia nespolupráce s úradom.

Za nespoluprácu uchádzača o zamestnanie s úradom podľa odseku 2 písm. c) sa považuje nedostavenie sa na úrad alebo na miesto určené úradom na účely podľa § 34 ods. 8.

Zo spisov vyplýva, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 28.augusta 2008 číslo AA/2008/41498/13176/OISS, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne zo 7.júla 2008 číslo 5180/2003-SPS o jeho vyradení z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu, v zmysle § 36 ods. 2 písm. d/, ods. 3, 5 písm. e/ zákona o službách zamestnanosti.

Z administratívnych spisov súd zistil, že žalobca bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne (ďalej len „úrad“) na základe žiadosti zo 4.decembra 2003.

Záznamy o kontaktoch žalobcu ako evidovaného nezamestnaného obsahujú údaje o návštevách žalobcu na uvedenom úrade. V deň kontaktu 29. januára 2004 pracovník žalovaného poznamenal v zázname, že žalobca sa dostavil na úrad a bol mu určený ďalší termín kontaktu na 12. februára 2004, ktorý je uvedený v osobitnom riadku záznamu ako dátum kontaktu. V kontrolnom preukaze žalobcu sa nachádza záznam, podpísaný

pracovníkom žalovaného, podľa ktorého k ďalšiemu kontaktu žalobcu so žalovaným malo dôjsť 12. februára 2004.

Pre posúdenie vecnej správnosti preskúmaného rozhodnutia musel súd skúmať, či pred rozhodnutím o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie pre nespoluprácu s úradom postupoval žalovaný v súlade so zákonom.

Odvolačný súd dospel k záveru, že nebola dostatočne preukázaná skutočnosť, či žalobca ako uchádzač o zamestnanie prišiel 12. februára 2004 na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Komárne. Pochybnosť o riadnom zistení tejto skutočnosti vzbudzuje existencia podpisu pracovníka úradu A. O. na kontrolnom preukaze žalobcu pri termíne kontaktu 12. februára 2004.

V konaní nebolo preukázané, že podpis na kontrolnom preukaze žalobcu nepatrí pracovníkovi úradu A.O., ani nebolo zistené, že uvedený podpis osvedčuje skutočnosť, ktorá nenastala (napr. preto, že sa A. O. ako pracovník úradu podpísal na kontrolný preukaz v príslušnom zázname omylom). Svedok J. L. vo svojej výpovedi z 23. novembra 2006 uviedol, že 12. februára 2004 viezol žalobcu na úrad osobným motorovým vozidlom a osobne videl, ako žalobca do príslušného úradu vstupuje, žalovaný žiadnym dôkazom nedoložil opak a dostatočne nepreukázal, že žalobca sa do úradu nedostavil. Tvrdenie žalovaného, že na úrad chodia ľudia aj za iným cieľom, ako je splnenie povinnosti spolupracovať s úradom, zároveň ani nepreukazuje to, že žalobca sa v uvedený deň na úrad nedostavil žalobca si splnil povinnosť dostaviť sa v uvedený deň.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu tiež nezodpovedá vykonanému dokazovaniu tvrdenie žalovaného, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie nespolupracoval s úradom, keď 12. februára 2004 na úrad neprišiel.

Odvolačný súd ešte zdôrazňuje, že pre posúdenie existencie spolupráce žalobcu so žalovaným pri hľadaní zamestnania nie je právne významná povaha kontrolného preukazu, alebo záznamu o kontaktoch uchádzača o zamestnanie, ani skúmanie dôležitosti uvedených dokladov, ale právne významné je preukázanie skutočnosti, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie sa nedostavil na úrad bez ospravedlnenia a vážneho dôvodu, hoci bol s touto povinnosťou a s určeným termínom oboznámený. Len v prípade preukázania uvedených

skutočností možno vyvodiť záver, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie nespolupracuje s úradom, keď sa na úrad nedostaví.

V prípade pochybností o o nedostavení sa uchádzača o zamestnanie na úrad preto nemožno bez ďalšieho vychádzať zo stanoviska, že sa žalobca ako uchádzač o zamestnanie na úrad nedostavil.

Odvolačný súd dospel k záveru, že vzhľadom na okolnosti predmetnej veci nie je možné jednoznačne dospieť k záveru, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie sa 12. februára 2004 nedostavil na úrad, preto nebolo dostatočne preukázané, že nespolupracoval s úradom.

Zo samotnej skutočnosti, že v počítačovej databáze úradu v zázname o kontaktoch uchádzača o zamestnanie z 12. februára 2004 nie je uvedený žiaden záznam, nemožno bez ďalšieho skúmania vyvodiť záver, že sa žalobca na úrad v tento deň nedostavil.

Odvolačný súd rovnako ako súd prvého stupňa ďalej dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa nezodpovedá zákonu aj z dôvodu, že žalovaný a ani úrad v svojich rozhodnutiach neuviedli ustanovenia zákona o službách zamestnanosti v znení, ktoré aplikovali. Schválením zákona č. 82/2005 Z.z. bolo s účinnosťou od 1. apríla 2005 zmenené znenie § 36 ods. 2 zákona o službách zamestnanosti tak, že sa za písmeno a) bolo vložené nové písmeno b), v znení: „b) nástupu do zamestnania,“ a písmená b) až d) sa označili ako písmená c) až e). S účinnosťou od 1. apríla 2005 bola nespolupráca s úradom ako dôvod na vyradenie uchádzača o zamestnanie z evidencie v § 36 ods. 2 zákona o zamestnanosti uvedená v písmene d/. Následne s účinnosťou od 1. januára 2006 (prijatím zákona č. 528/2005 Z.z.) bol zmenený § 36 ods. 3 zákona o službách zamestnanosti, v ktorom sa zmenila doba šiestich mesiacov na dobu troch mesiacov. Z uvedeného dôvodu je nevyhnutné, aby pre určitosť postupu žalovaného jeho rozhodnutie obsahovalo aj odôvodnenie použitia príslušného znenia zákona o službách zamestnanosti, čo v danej veci preskúmané rozhodnutia neobsahujú.

Odvolačný súd preto závery krajského súdu považuje za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

V odvolacom konaní žalovaný nárok na náhradu trov konania nemá a žalobcovi žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 20. mája 2010

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová